

Bediüzzaman Said Nursi; şeriat ile ilgili, bugün uygulanması hakkında ne düşünüyor?

Şeriatın büyük bir kısmı **iman, ibadet ve güzel ahlaktan** müteşekkildir. Bunların tatbiki ise her mümine farz olan şeylerdir. Ve Said Nursi bütün hayatını bu farzların yapılmasına adanmıştır. "**Risale-i Nur**" adlı eseri ile önce imanı sonra ibadeti daha sonra da güzel ahlakı takviye etmiştir.

İman olmadan şeriat olmaz, dolayısı ile Said Nursi bütün mesaisini imanın sağlaştırılmasına harcamıştır. Yani eserleri ile zaafa uğrayan imanı yeniden kuvvetlendirmeye çalışmıştır. İman, şeriatın paradigması ve temeli olduğu için, önce temeli güçlendirmek gerekir.

Mesela, Allah ve ahiret inancı sarsılmış bir adama şeriatın ceza hukukundan bahsetmek, adamı daha da dinden soğutmaktan başka bir işe yaramaz. Öyle ise önce o adama imandan bahsetmek ve imanı ispat etmek gerekir. Sonra şeriatın tatbiki gelir.

Ayrıca, şeriatın muamelat ve ceza hukuk sistemi devlet ve otorite ile mümkün olan bir kısımdır. Bunların tatbiki için İslami duyarlılığı olan bir devlet anlayışının olması gerekir ki, bu da bireyleri aşan bir durumdur. Said Nursi Hazretlerinin döneminde, değil şeriata hürmet eden devlet, ibadeti bile ortadan kaldıran bir devlet anlayışı vardı. O da bu tahrifata karşı iman savunması yapmıştır. Şeriat, imanın uzun vadeli bir meyvesi bir neticesidir.

"Biz kalû belâdan cemiyet-i Muhammedîde (aleyhissalâtü vesselâm) dahiliz. Cihetü'l-vaahdet-i ittihadımız tevhitir. Peymân ve yeminimiz imandır. Madem ki muvahhidiz, müttehidiz. Herbir mü'min i'lâ-yı kelimetullah ile mükelleftir. Bu zamanda en büyük sebebi maddeten terakki etmektir. Zira, ecnebîler fûnun ve sanayi silâhıyla bizi istibdad-ı mânevîleri altında eziyorlar. Biz de fen ve san'at silâhıyla i'lâ-yı kelimetullahın en müthiş düşmanı olan cehil ve fakr ve ihtilâf-ı efkârla cihad edeceğiz."

"Amma cihad-ı haricîyi şeriat-ı garrânın berahin-i kâtiasının elmas kılınçlarına havale edeceğiz. Zira medenîlere galebe çalmak ikna iledir, söz anlamayan vahşiler gibi icbar ile değildir."

"Biz muhabbet fedaileriyiz; husumete vaktimiz yoktur. Cumhuriyet ki, adalet ve meşveret ve kanunda inhisar-ı kuvvetten ibarettir. On üç asır evvel şeriat-ı garrâ teessüs ettiğinden, ahkâmda Avrupa'ya dilencilik etmek, din-i İslâma büyük bir cinayettir. Ve şimale

mütevccihen namaz kılmak gibidir. Kuvvet kanunda olmalı. Yoksa, istibdat tevzi olunmuş olur."(1)

(1) bk. [Divan-ı Harb-i Örfî, Hakikat.](#)